

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนดืน เพื่อขยายทางหลวงท้องถิ่น สายซอยรามคำแหง ๒๑

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงท้องถิ่น สายซอยรามคำแหง ๒๑ ในท้องที่แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔៩ กับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าค้วยการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔៩ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ คังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ เวนคืน เพื่อขยายทางหลวงท้องถิ่น สายซอยรามคำแหง ๒๑ พ.ศ. ๒๕๕๐" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสามปี

มาตรา ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่แขวง วังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร มีส่วนกว้างสี่สิบเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

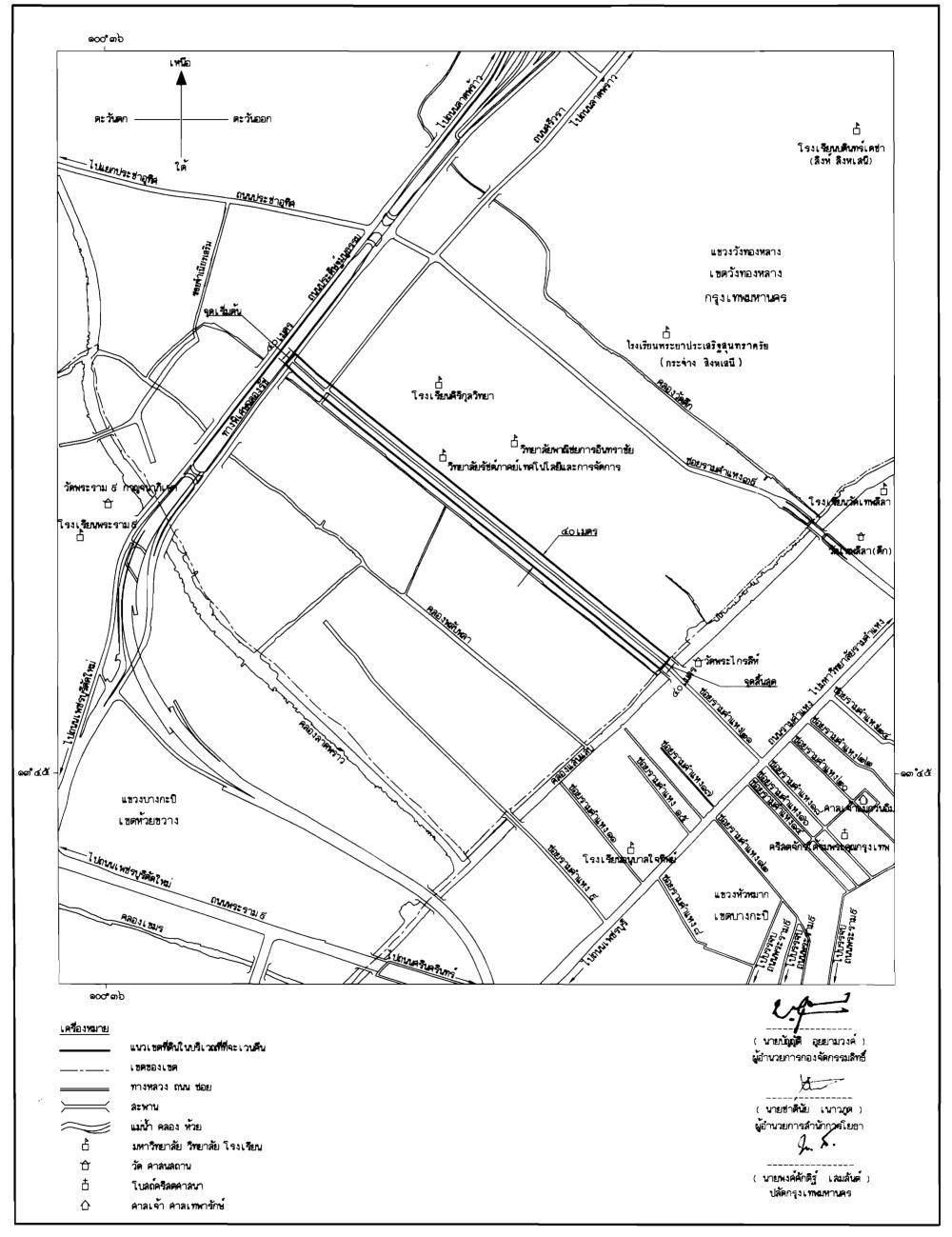
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงท้องถิ่น ลายซอยรามคำแหง ๒๑

พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตราล่วน ๑:๑๐,๐๐๐ ๐ ๒๐๐ ๔๐๐ ๖๐๐ ๘๐๐ ๑๐๐๐ เมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องขยาย ทางหลวงท้องถิ่น สายซอยรามคำแหง ๒๑ ในท้องที่แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร เพื่ออำนวยความสะควกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้ สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้